

سرزمین مقدس مشعر و ذکر در مقابل غفلت

مشعر سرزمین محترمی است؛ محل توجه و ذکر، بیداری و تنبه و محل ذکر در مقابل غفلت است. آنجا را خداوند ویژه ذکر قرار داده است و زائر باید مرتباً «اللَّهُمَّ فَكِّ رَقَبَتِي مِنَ التَّارِ» بگوید.

ایکنا- مشعر سرزمین محترمی است؛ محل توجه و ذکر، بیداری و تنبه و محل ذکر در مقابل غفلت است. آنجا را خداوند ویژه ذکر قرار داده است و زائر باید مرتباً «اللَّهُمَّ فَكِّ رَقَبَتِي مِنَ التَّارِ» بگوید.

حجت الاسلام عبدالحسن افتخاری، استاد حوزه و دانشگاه حج یک مناسک است؛ اعمالی مشخص و به صورت دقیق از پیش تعیین شده که همه مسلمانان حاضر در این مراسم باید به صورت دقیق آن را انجام دهند. اما آیا منظر و مقصود خداوند از قرار دادن حج به عنوان یکی از فروع دین اسلام انجام ظاهری همین اعمال است؟

مطالعه احادیث حضرت رسول(ص) و ائمه اطهار(ع) و نیز کتاب های بزرگان دین در خصوص حج حکایت از وجود اسراری ژرف در پس هر عملی در این مناسک دارد. اسراری که مطالعه و آشنایی با آنها موجب به کمال مطلوب رساندن عمل عظیم حج می شود.

خبرگزاری ایکنا ضمن آرزوی حجاجی مقبول برای همه زائران بیت الله الحرام، درس گفتارهای اسرار حج را با تدریس حجت الاسلام عبدالحسن افتخاری، استاد حوزه و دانشگاه و روحانی کاروان های حج تهیه کرده است تا گامی در جهت آشنا کردن هرچه بیشتر زائران با اسرار حج برداشته شود.

شانزدهمین بخش از این مجموعه با موضوع «مشعر» را با هم می بینیم و می خوانیم.

سخن از حج، احرام حج، رفتن به عرفات و توجه به این نکته است که رکن و پایه اساسی حج عرفات و درک عرفات است. با تسویه حسابی که حاجی در عرفات کرده و جایگاه خود را شناخته و دقت کرده و مسیر را پیدا کرده و ارتباط خود را با خداوند طراحی کرده است، به این مرحله می رسد که خداوند می فرماید اگر قرار است هوشیار و بیدار شوی یک نصف روز برای تو کافی است معطل نشو، حرکت کن از عرفات به مشعر برو.

اما مشعر کجاست؟ فاصله بین عرفات تا منا سرزمینی به نام مشعر است؛ این سرزمین در حرم واقع شده است. عرفات بیرون از حرم است. حضرت امی (ع) فرمودند که وقتی حاجی طواف خود را در عمره انجام داده و پاک شده و بعد احرام مجدد بسته و پاکی دیگری را تجربه کرده و به عرفات آمده که بیرون از حرم است، اکنون دوباره لیاقت ورود به حرم را پیدا کرده اما ناگهان به طواف کعبه که داخل حرم است باز نمی گردد بلکه به او می گویند چیزی کم داری.

نام دیگر مشعر مزدلفه یعنی محل نزدیک شدن است. خداوند به حاجی می گوید: برای اولین گامی که در مسیر بندگی خودت و رسیدن به من می خواهی برداری و به من نزدیک شوی، یک شب به تو فرصت می دهیم، یک شب در مشعر بمان و مناجات کن «و ذکرالله عند المشعر الحرام».

مشعر سرزمین محترمی است. آنجا را خداوند ویژه ذکر قرار داده است. حاجی در مشعر هم مثل عرفات فعالیت و کار خاصی را انجام نمی دهد و لازم نیست رفتار عبادی خاصی را انجام دهد. مشعر فقط محل توجه و ذکر است؛ محل بیداری و تنبه، محل ذکر در مقابل غفلت.

آدمی که یک عمر غافل بوده و یا غفلت های زیادی در زندگیش شکل گرفته است و بعد از عرفات به مشعر آمده تصمیم می گیرد که دیگر بیدار، متنبه و هوشیار باشد و قدر این نزدیکی و ورود در حرم را بداند؛ دیگر مراقب است که حرم را از دست ندهد برای همین تنها چیزی را که حاجی باید در مشعر انجام دهد ذکر، یاد و زمزمه کردن با خداوند است.

این یک بخش از کار مهم زائر حج است و کار دیگری که واجب نیست اما خوب است آنجا انجام دهد، این است که برای فردای خودش که روز دیگری است و آغاز زندگی جدی تر است سنگ هایی را که برای مبارزه با شیطان نیاز دارد از این سرزمین جمع کند.

مشعر محلی است که زائر سنگ هایی را برای رفتن به منا و شروع زندگی عبادی و درگیری با شیاطینی که می خواهند مانع راه

او شوند را برمی دارد.

یک نکته جالب در مشعر وجود دارد و آن اینکه زائر در مشعر دائم این جمله را باید تکرار کند که «اللَّهُمَّ فُكِّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ» خداوندا مرا از چیزهایی که به آتش می کشاند، جهالت ها و غفلت های من، کفرها، نفاق، فساد، هوا و هوس من و آدم هایی که مرا به سمت آتش می برند، نجات بده و اجازه نده آنها به من گره بخوردند و مرا در مسیر خودت نگه دارد.

خوب است زائر تمام شب مشعر را با خدا همین مناجات را زمزمه کند و بگوید من نمی خواهم بسوزم و از هر چیزی که در آن آتش است می خواهم دور باشم و در نهایت حاجی سحر روز دهم که روز عید قربان است مهاجر می شود و از مشعر که در حرم است به سمت دیگر حرم که منا است می رود و زندگی را در روز آغاز می کند.